

Mèxic, D.F. 7 de juliol del 1954

Estimats pares i Joan: els adjunto fotografies de l'excursió que
vàrem fer el diumenge passat a Salazar. No estan pas massa bé, pe-
rò són expressives. La collita de bolets no va ésser gaire espo-
nerosa, a desgrat d'uns principis francament estimulants: tot just
arribats, en el moment de baixar del cotxe, el Raimon va dir que
tenia "pipí", i el va fer acostant-se púdicament al primer arbre que
va trobar; encara no havia acabat la diligència, que va exclamar:

"Un bolet! Un bolet!" i capturà el magnífic exemplar que ensenya en
la foto que acompanyo. Això feia pensar que només ens hauríem d'a-
nar ajupint i omplint el cistell, però no. Tot plegat, ens haguérem
d'acontentar amb set o vuit rovellons, el més gran dels quals fou
el del Raimon. Ens divertírem molt i en Vidal va fer unes botifar-
res a la brasa amb "all-i-oli" de les quals es parlarà durant molt
temps.

En Triadú em va escriure, per fi, dient-me que ja s'ha-
via entrevistat amb vostè, pare, i que havien parlat del llibre i
de les possibilitats que l'edités la "Selecta". Pocs dies abans ha-
via rebut una cordial carta d'en Tasis, en la qual se m'oferia a pro-
posar a la "Selecta" l'edició d'un recull de contes meus. Ell no sa-
bia res del que preparem, però espontàniament trobava interessant
intentar-ho.

Vaig rebre, també (fou una setmana fructífera) una lletra de l'Albert Manent donant-me les gràcies pel treball destinat al llibre d'homenatge a n'en Carner. Em diu que la narració ha agradat molt i em dedica unes frases amables d'elogi, per les coses meves que coneix.

Amb tot això, no vaig rebre carta de vostès, de manera que l'alegria de les altres correspondències queda minvada per la falta de la que més espero i estimo. Ho atribuïm a que, potser, ja ha està en curs l'anada a França, però això no excusaria que des d'allí haguessin deixat d'escriure'm.

En aquest moment (dos quarts d'onze del matí) entra el carter amb la seva carta del dia 3. Beneït sigui! La foto d'en Joan amb el seu cosí ja la tenia; la del carnet em fa una gran il·lusió. L'ensenyaré a tothom amb un gran orgull; trobo que les ulleres li van molt bé i accentuen el seu aire intel·ligent. Espero amb delit la seva carta i tinc el propòsit -si el seu temps li permet- d'encetar amb ell una etapa epistolar ben intensa i regular.

I ara que ja m'ha minvat la sorpresa de la seva carta, ¿què ha passat amb el viatge a França? ¿L'han ajornat o suspès per alguna causa?

Prou per avui. Volia que el Raimon els posés quatre ratlles, però això representaria haver-me d'emportar la carta a casa i perdre unes hores, o potser un dia, de correu. Ho deixarem per a la pròxima. Una abraçada ben forta de part de la Rosa. Petons dels nens. I per a tots vosaltres, l'amor del vostre

Pere